

Klaus Berntsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som Tinget har nedsat angaaende Forslag til Lov om Skolefrihed.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Styrelsen af Postvæsenet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4561; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2891).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ivar Berendsen): Da jeg skal have den Ære at være Ordfører for en enstemmig Indstilling fra Udvalget angaaende denne store, omfattende og vigtige Sag, og da Betænkningen udtrykker principiel Overensstemmelse baade med Kommissionsbetænkningen og med Ministerens Fremsættelsestale, skal jeg ikke mange Minutter opholde Tinget ved denne anden Behandling. Skulde der være nogen, som har noget paa Hjerte i denne Sag, kan der jo blive Lejlighed til at udtale det ved tredje Behandling. Jeg vilde have kunnet være endnu kortere, hvis ikke Udvalget havde paalagt mig at æske nogle enkelte Udtalelser fra den højtærede Postminister — jeg benytter dette neutrale Udtryk, fordi vi ikke rigtig ved, hvem vi skal rette det til, den nuværende Postminister vedbliver ikke at være det, og den nye er endnu ikke tiltraadt, og nogle af de Henstillinger, jeg skal rette til den paagældende Minister, drejer sig om en ikke helt nær Fremtid. Jeg skal ligesom i Betænkningen for Oversigtens Skyld inddele de Bemærkninger, jeg har at gøre, i to Afsnit, det ene omfattende Organisation, det andet omfattende Lønningerne.

Angaaende Organisationen har Indenrigsministeren været saa venlig selv at stille de to smaa Ændringsforslag, som der var Tale om ved første Behandling, det ene gaaende ud paa fastere at udtale, at Over-

postmesteren for København er Chef for det københavnske Postvæsen, men ikke for de københavnske Posthuse; der er det Postmesteren, der er Chef; det andet gaaende ud paa, at den uskyldige § 13 i almindelig Kasseforordning af 8. Juli 1840 ikke skal ophæves, undtagen for det sidste Punktums Vedkommende. Dette sidste Punktum har man ment, det var nødvendigt at ophæve for at give Adgang til en af Kommissionen ønsket Ændring i Reglerne om Ansvarlighed under Postmestrenes Sygdom, Orlov eller Permission. Flere Ændringer er der ikke til dette Afsnit, men Kommissionens og Ministerens og Udvalgets Forudsætning for hele den organisatoriske Del er, at baade Melleminstanserne og Postmestrene faar større Myndighed til at handle og træffe Afgørelse, og her er det, at jeg gerne paa Udvalgets Vegne skulde have en Udtalelse fra den højtærede Minister om, at denne udvidede Ret ogsaa medfører en Pligt til at benytte Retten. Den irriterende Henvisning, som Publikum under det nuværende System har maattet vænne sig til, hvor Postmestrene svarede: „Det kan jeg virkelig ikke afgøre paa egen Haand, De kan skrive om det, saa skal jeg sende det ind“, er selvfølgelig ikke altid gjort af den paagældende Postmester med et let Hjerte; tværtimod, de allerfleste af dem har med Betænkkelighed set, hvorledes Systemet Dag for Dag indskrænkede deres Handlefrihed og Bevægelsesfrihed, og disse Postmestre vil selvfølgelig benytte Lejligheden til at blive de virkelige Driftsledere paa deres Posthuse i den daglige Drift.

Men man kan ikke overse, at det System, der nu har virket op mod en Menneskealder, har givet Anledning til, at en Generation af Postmestre er vokset op, som ikke har kendt andet System, og som har været vant til, at enhver Bagatel skal for at finde sin Afgørelse gaa til Tops. Og det er en given Ting paa alle Omraader, at den manglende Bevægelsesfrihed giver ogsaa manglende Selvansvar og Lyst til Selvbestemmelse. Jeg er slet ikke i Tvivl om, hvad Ministeren vil svare. Udvalget ved, at han er enig med det, men det Svar, som vi faar fra Ministeren, vil betyde, at Administrationen, der skal gennemføre Loven, faar en autoritativ Udtalelse fra de lovgivende Faktorer. Derfor vil jeg gerne fra den højtærede Minister have den Udtalelse, at med den udvidede Ret for Melleminstanserne og Postmestrene følger ogsaa en udvidet Pligt til Selvbestemmelse. Der er ganske vist ikke Tvivl